

Даниял кітабы — Жүз он сегізінші

Иерусалимге арналған пайғамбарлық ескерту: ақырзаман оқиғаларының рәміздік бейнеленуі

Jeff Pippenger

2024-03-05

Иерусалим көшелерімен «эрлі-берлі жүріп, қалаға төніп келе жатқан қасіреттерді жариялаған» адамның 63 жылдан 70-ші жылға дейін жариялаған жеті жылдық ескертуі, әуелі Мәсіхтің қызметінде үш жарым жыл бойы, содан кейін шәкірттердің қызметінде үш жарым жыл бойы Иерусалимге берілген ескертумен бейнеленген еді. Алдыңғы мақалаларда Иерусалимнің жойылуы айқышта, не кейінірек Степанның таспен атылуы кезінде жүзеге асуы мүмкін болғаны, бірақ Құдайдың рақымды шыдамы қала мен халыққа шығарылар үкімді кейінге қалдырғаны already көрсетілген.

«Ал кімге құласа, соны быт-шыт қылып уатады». Мәсіхті қабылдамай тастаған халық көп ұзамай өз қаласының да, өз ұлтының да қирағанын көрмек еді. Олардың даңқы быт-шыт болып сынар еді де, жел айдаған тозаңдай бытырап кетер еді. Ал яһудилерді құртып жіберген не еді? Егер олар соның үстіне құрылыс салған болса, сол өздеріне берік қорған болар еді ғой; бірақ оларды құртқан — сол Жартас еді. Бұл — менсінбей тәрк етілген Құдайдың ізгілігі, аякасты қылған әділдік, еленбей кемсітілген рақым еді. Адамдар өздерін Құдайға қарсы қойды, сөйтіп өздерінің құтқарылуы болуға тиіс болғанның бәрі өздерінің жойылуына айналды. Құдай өмір үшін белгілегеннің бәрін олар өлімге апаратын нәрсе деп тапты. Яһудилердің Мәсіхті айқышқа шегелеуінің ішінде Иерусалимнің жойылуы жатқан еді. Голгофада төгілген қан оларды осы дүние үшін де, келер дүние үшін де күйреуге батырған салмақ болды. Құдайдың рақымын қабылдамай тастаушыларға үкім түсетін ұлы ақырғы күні де дәл солай болады. Олардың сүрінер тасы болған Мәсіх сонда оларға кек қайтарушы тау болып көрінетін болады. Оның жүзінің салтанаты, әділдер үшін өмір болса, зұлымдар үшін жалмап қоятын от болады. Қабылданбаған сүйіспеншіліктің, менсінбеген рақымның кесірінен күнәкар құртылады.

«Көптеген көрнекі мысалдар мен қайта-қайта берілген ескертулер арқылы Иса Құдай Ұлын қабылдамай тастаудың яһудилер үшін қандай нәтижеге алып келетінін көрсетті. Осы сөздерімен Ол барлық дәуірлерде Оны өздерінің Құтқарушысы ретінде қабылдаудан бас тартатындардың бәріне арнап сөйледі. Әрбір ескерту соларға қатысты. Қорланған ғибадатхана, мойынсұнбаған ұл, жалған жүзімшілер, менмен құрылысшылар — бұлардың бәрі әрбір күнәкардың өмірлік тәжірибесінде өз сәйкестігін табады. Егер ол тәубеге келмесе, олардың алдын ала бейнелеген үкімі соның да үлесі болады». The Desire of Ages, 600.

Ол адамның Иерусалимге куәлік еткен жеті жылдық кезеңі алғашқы қоршауда мың екі жүз алпыс күннен тұратын екі тең кезеңге бөлінді. Сол жеті жыл Иерусалимнің қиратылуын бейнеледі, ал Мәсіх пен шәкірттердің қызметтерінің жеті жылы Иерусалимнің

қиратылуының басталуын бейнелейді; Иса әрдайым ақырын бастауымен көрсетеді. Сондай-ақ сол жеті жыл солтүстік патшалыққа қарсы бағытталған, мың екі жүз алпыс жылдан тұратын екі тең кезеңге бөлінген «жеті уақыт» арқылы да алдын ала бейнеленген еді.

Қазіргі Рим пұтқа табынушы және папалық Римнің тура және рухани Иерусалимді таптап-жаншу тарихын қайталағанда, әрі Қазіргі Рим 63-ші жылдан 70-ші жылға дейінгі адам арқылы берілген ескертудің екі кезеңінің екі тарихын қайталағанда, және қазіргі Рим Мәсіх пен шәкірттердің үш жарым жыл бойы Иерусалимге кіріп-шығып жүрген екі кезеңі арқылы бейнеленген тарихты қайталағанда, соңғы күндері «уақыт енді жоқ» болғанымен, екі айқын кезең көрініс табады.

Осы екі кезеңнің соңғысы — таяу арада келетін жексенбілік заң арқылы оның өлімші жарасы жазылғаннан кейін, Қазіргі Рим адалдарға қарсы өзінің ақырғы қудалауын жүзеге асыратын рәміздік қырық екі ай. Сол рәміздік қырық екі ай — екі кезеңнің екіншісі, әрі қазіргі Римге қатысты атқарушылық соттың кезеңі. Бұл кезеңнің алдында Лаодикеялық адвентизмдегі тірілерге қатысты тергеуші сот болады.

Нақтылы Иерусалимге ескертуді жеткізген адам Титтің қоршауы кезінде қаза тапты. Ол күйреу кезінде емес, күйреудің алдында болған қоршау барысында өлді, өйткені Иерусалимнің күйреуі кезінде бірде-бір мәсіхші қаза тапқан жоқ.

«Жеті жыл бойы бір адам Иерусалимнің көшелерін жоғары-төмен кезіп жүріп, қалаға келетін қасіреттерді жариялаумен болды. Күндіз де, түнде де ол мына бір жабайы жоқтауды қайталап айтатын: “Шығыстан шыққан дауыс! батыстан шыққан дауыс! төрт желден шыққан дауыс! Иерусалимге қарсы дауыс және ғибадатханаға қарсы дауыс! күйеу жігіттерге қарсы дауыс және қалыңдықтарға қарсы дауыс! бүкіл халыққа қарсы дауыс!” — Ibid. Бұл оғаш жан түрмеге қамалып, дүреленді, бірақ оның аузынан бірде-бір шағым шықпады. Қорлау мен жәбірге ол тек былай деп жауап берді: “Қасірет, қасірет Иерусалимге!” “қасірет, қасірет оның тұрғындарына!” Ол алдын ала айтқан қоршау кезінде өлтірілгенге дейін, оның ескерту айқайы тоқтамады». Ұлы күрес, 29, 30.

Ол адам қоршау кезінде өлді, бірақ соңғы қиратылу кезінде емес, ал соңғы қиратылу сынақ мерзімінің жабылуын және соңғы жеті пәлені бейнелейді. Сондықтан ол адам алғашқы қоршау кезінде Иерусалимнен шығу туралы хабардың нышаны болып табылады. Сол кезде мәсіхшілер қашып кетті, әрі алғашқы үш жарым жылда ол адам Иерусалимде өлмейтін топтың нышаны болды, ал екінші үш жарым жылда ол сынақ мерзімі жабылардың алдында өлетін соңғы мәсіхшілердің нышаны болады. Бірінші кезеңде ол жүз қырық төрт мыңды айқындайды, ал екінші үш жарым жылдық кезеңде ол екінші кезеңде өлетін ұлы көпшілікті бейнелейді.

Өлгі адамның хабары тарихшы тарапынан жазып алынды, әрі ол алты дауыс арқылы бейнеленді. Ақырында ол түрмеге қамалған кезде, оның жетінші әрі соңғы хабары Иерусалимге және оның тұрғындарына арналған: «қасірет, қасірет» болды. Жазып алынған алғашқы «дауыс» «шығыстан шыққан дауыс» еді, ал оның соңғы хабары «қасірет» болды.

Оның хабарының алғашқы бөлігі де, соңғы бөлігі де Исламды бейнелейтін киелі кітаптық рәміз болды, өйткені Киелі кітапта Ислам — «шығыстың» балалары, әрі олар «шығыс желі» арқылы бейнеленеді. Оның соңғы хабарындағы «қасірет» сөзінің екі рет қайталануы Қазіргі Бабылдың ақырын бейнелейді, сол кезде жер патшалары үш рет: «Қап, кап, ұлы қала!» — деп айқайлайды. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы үш аятта «қап» деп аударылған грек сөзі сегізінші тараудың он үшінші аятында «қасірет» деп аударылған.

Сонда мен қарап тұрдым да, аспанның қақ ортасымен ұшып бара жатқан бір періштені көріп, оның зор дауыспен былай деп айтып тұрғанын естідім: «Әлі де керней тартқалы тұрған үш періштенің керней дауыстарының салдарынан, жер бетінде тұрушыларға қасірет, қасірет, қасірет!» Аян 8:13.

Адамның «қасірет, қасірет» деген жар салуы үш қасіреттің үш рет қолданылуын білдіреді, өйткені бірінші Қасіреттің құрамдас бөліктері екінші Қасіреттің құрамдас бөліктерімен «жол үстіне жол» қағидасы бойынша біріктірілгенде, үшінші Қасіреттің құрамдас бөліктерін айқындайды; дәл сол сияқты, он сегізінші тараудағы жер патшаларының «әттен, әттен» деген үш мәрте айтылған сөздері де бірінші және екінші Қасіреттер арқылы орнықтырылған үшінші Қасіретті бейнелейді. Адамның хабарының басы мен соңы үшінші Қасіреттің Ислам жөніндегі хабарын типологиялық түрде бейнеледі.

Оның хабарындағы алғашқы көрініс — «шығыстан» шыққан дауыс еді, ал «шығыс» — Исламның нышаны, бірақ ол сондай-ақ шығыстан көтерілетін мөрлеуші періштенің айқындауы да болып табылады.

Осыдан кейін мен жердің төрт бұрышында тұрған төрт періштені көрдім; олар жердің төрт желін ұстап тұрды, сондықтан жел не жерге, не теңізге, не бірде-бір ағашқа соқпасын деді. Сондай-ақ мен шығыстан көтеріліп келе жатқан тағы бір періштені көрдім; оның қолында тірі Құдайдың мөрі бар еді. Ол жер мен теңізге зиян келтіруге билік берілген төрт періштеге қатты дауыспен былай деп айқай салды: «Құдайымыздың құлдарының маңдайларына мөр басып болғанымызша, жерге де, теңізге де, ағаштарға да зиян келтірмендер». Сонда мен мөрленгендердің санын естідім: Израил ұлдарының барлық руларынан жүз қырық төрт мың адам мөрленген еді. Аян 7:1–4.

Ілияс пайғамбардың Кармил тауындағы оқиғасында, ол теңізге қарап, бір бұлтты көрген кезде, батысқа қараған еді, өйткені Кармил тауы Жерорта теңізіне жақын орналасқан.

Жетінші ретте ол былай деді: «Міне, теңізден адамның алақанындай кішкене бұлт көтеріліп келеді». Сонда ол: «Бар, Ахабқа айт: арбаңды жектір де, төмен түс, жаңбыр сені бөгеп қалмасын», — деді. Патшалықтар 3-жазба 18:44.

Ілияс Жерорта теңізі бағытына, батысқа қарап тұрған болар еді. Лұқа кітабының он екінші тарауында Мәсіх Өз хабарының бөлінушілік хабары екені туралы айтады.

Мен жер бетіне тыныштық орнатуға келді деп ойлайсыңдар ма? Сендерге айтамын: жоқ, қайта — бөлінуге келдім. Өйткені бұдан былай бір үйде бесеу бөлінеді: үшеуі екеуіне қарсы, екеуі үшеуіне қарсы болады. Әке ұлына қарсы, ұлы әкесіне қарсы; анасы қызына

қарсы, қызы анасына қарсы; енесі келініне қарсы, келіні енесіне қарсы бөлінеді. Сондай-ақ Ол халыққа былай деді: Батыстан бұлт көтерілгенін көрген бойда-ақ: “Жаңбыр жауады”, — дейсіңдер; солай болады да. Ал оңтүстік желі соққанын көргенде: “Аптап болады”, — дейсіңдер; солай болып шығады. Ей, екіжүзділер, сендер аспан мен жердің кейпін ажырата аласыңдар; ал осы уақытты қалайша ажырата алмайсыңдар? Лұқа 12:51–56.

Иерусалимге жіберілген хабаршының хабары Альфа мен Омеганың мөрін алып жүреді, өйткені бастау мен аяқталу үшінші Қасіреттің Исламын айқындайды, әрі «шығыстың» үні арқылы ол бір мезгілде Ислам хабарын мөрлеу хабары ретінде де айқындайды. «Батыстан» шыққан «екінші дауыс» соңғы жаңбырды білдіреді, ол — ақырғы жаңбыр, ал барлық пайғамбарлар ақырғы күндерге үн катады. «Батыстың» хабары кейінгі жаңбыр хабарының нышаны болып табылады, ол табынушылардың екі тобын қалыптастырады. Бір топ кейінгі жаңбыр хабарын тани алмайды, өйткені олар «осы уақытты ажырата алмайды».

Хабаршының хабарының келесі құрамдас бөлігі — «төрт желдің» дауысы; ол әрі мөрлеу хабары, әрі үшінші Қасірет арқылы бейнеленген исламның қаһарлы атының хабары болып табылады. Келесі құрамдас бөлік Иерусалим мен ғибадатханаға қарсы бағытталған; осылайша ол барлық пайғамбарлардың хабарын айқындайды, бұл хабар назардан тыс қалып жатқан адамдар тобын әшкерелейді, өйткені олар құтқарылуға деген үмітін Мәсіхке емес, ғибадатханаға және Құдайдың таңдаулы халқы ретіндегі өз мұрасына негіздеген. Олар — қасиетті тарих бойында «Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы — біз» деп жариялап тұрғандар ретінде бейнеленгендер. Иерусалим мен ғибадатханаға қарсы хабар — Лаодикея хабары.

«Шіркеудің Киелі Рухтың күшімен жан бітпей тұрғанына таңданудың қажеті жоқ. Ерлер мен әйелдер Мәсіх берген тәлімді ысырып тастауда. Ашу мен дүниеқоңыздық жеңіске жетіп жатыр. Жанның ғибадатханасы зұлымдыққа толы. Мәсіхке орын жоқ. Адамдар өздерінің теріс жолдарымен жүреді. Олар Құтқарушының сөздеріне құлақ аспайды. Әшкерелеулер мен ескертулерді теріске шығарып, шырағдан өз орнынан жылжытылғанға дейін, ал рухани пайым адамдық ойлармен шатастырылғанға дейін, олар өздерін өз қолдарына алады. Қызметте кемшілік танытса да, олар өздерін ақтап: “Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы — біз”, — дейді. Олар өз қиялдарының жарығына еру үшін Құдайдың заңын шетке ысырады». Review and Herald, April 8, 1902.

Содан кейін хабаршы өзінің ескерту хабарының үнін күйеулер мен қалыңдықтарға қарсы көтерді; бұл — «үстіне үстемеленген жол-жолымен» деген әдістеменің нышаны, өйткені соңғы күндердегі пайғамбарлық желі Нұхтың күндеріндегі пайғамбарлық желімен дәл сондай болмақ: адамдар некеге тұрып жатқан дәл сол сәтте-ақ, жойқын топан су олардың дүниелік мақсаттары мен жоспарларын басып өтудің алдында тұрған еді.

«Киелі кітап соңғы күндерде адамдардың осы дүниелік істерге, ләззат пен ақша табуға беріліп кететінін жариялайды. Олар мәңгілік шындықтарға соқыр болады. Мәсіх былай дейді: “Нұхтың күндерінде қалай болса, Адам Ұлының келуі де солай болады. Өйткені

топан судың алдындағы күндерде Нұх кемеге кірген күнге дейін адамдар ішіп-жеп, үйленіп, күйеуге тиіп жүрді; топан су келіп, олардың бәрін алып кеткенше, олар еш нәрсені ұқпады; Адам Ұлының келуі де солай болады”. Матай 24:37–39.»

«Бүгін де солай. Адамдар Құдай жоқтай, аспан жоқтай, әрі ақырет жоқтай, пайда табу мен өзімшіл нәпсіқұмарлықты қуалап, алға қарай құйынша ұмтылуда. Нұхтың күндерінде топан су туралы ескерту адамдарды өздерінің зұлымдығының ішінде селт еткізіп, тәубеге шақыру үшін жіберілді. Сол сияқты, Мәсіхтің жуық арада келуі туралы хабар да адамдарды дүниелік нәрселерге беріліп кеткен күйінен оятуға арналған. Оның мақсаты — оларды мәңгілік ақиқаттардың сезіміне оятып, Иеміздің дастарханына шақыруға құлақ асатындай ету.»

«Ізгі хабарға шақыру бүкіл дүниеге — “әр ұлтқа, руға, тілге және халыққа” — жария етілуге тиіс». Аян 14:6. Соңғы ескерту мен мейірім хабары бүкіл жерді өз салтанатымен нұрландыруға тиіс. Ол адамдардың барлық топтарына — бай мен кедейге, жоғары мен төменге — жетуге тиіс. «Үлкен жолдар мен қоршауларға шығындар, — дейді Мәсіх, — және Менің үйім толуы үшін оларды кіруге көндіріңдер». Christ’s Object Lessons, 228.

Ескертудің соңғы бөлігі алдыңғы үзіндіде айрықша атап көрсетілген. «Бүкіл халыққа» қарсы үн ретінде бейнеленген хабар — құтқарылу үшін Ізгі хабардың талаптарына сай келудің қажеттілігін айқындайтын мәңгілік Ізгі хабар. Мәңгілік Ізгі хабардың алғашқы талабы — Құдайдан қорқу, ал бұл қорқыныш Тірі Құдайдың Ұлы Мәсіхті айқышқа қадаған біздің күнәларымыз болғаны шындығына негізделеді.

Қызметінің жеті жылы бойы Иерусалимге жіберілген хабаршының әрбір қыры мәңгілік Ізгі хабарды бейнеледі; бұл — дәл сол Ізгі хабар, Мәсіх 27 жылдан 34 жылға дейін көптермен келісімді растаған жеті жыл ішінде ұсынылған Ізгі хабардың өзі. Бұл сондай-ақ соңғы күндердің ақырғы екі кезеңінде жарияланатын мәңгілік Ізгі хабар, әрі ол кейінгі жаңбырдың хабарына тән, үшінші Қасіреттің Ислам туралы хабары болып табылады. Ол бір жүз қырық төрт мыңның мөрленуін, бидай мен арамшөптің бөлінуін, арамшөптердің Лаодикеялық күйін және «жол үстіне жол» болып табылатын кейінгі жаңбыр әдіснамасының нышаны ретіндегі пайғамбарлықтың үш мәрте қолданылуын айқындайды.

Сол тарихтағы жеті жыл туралы хабар пайғамбарлық тұрғыдан Мәсіхтің хабары мен қызметі туралы ең алғашқы ескертудің ажырамас бөлігі болған «кек алу күндерінің» аясында белгіленген, ал Оның хабары мен қызметі соңғы күндері жүз қырық төрт мың арқылы қайталануға тиіс. Сонда олар өз хабарын «Құдайдың кек алу күндерінің» пайғамбарлық аясында айқындайтын болады. Құдайдың «кек алуының» Киелі кітаптағы екі бейнесі бар, олар Оның Сөзінде көрсетілген: Оның Өз халқына қарсы кек алуы, сондай-ақ Оның Өз жауларына қарсы кек алуы.

Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» Құдайдың Өзінің бүлікшіл халқына түсіретін кегін бейнелейді, әрі сол кек қасиетті орынды да, әскерді де тура мағынада әрі рухани түрде таптауды қамтиды. Қасиетті орын мен әскердің тапталуының рәмізінде Құдайдың Өз жауларына түсіретін кегінің рәмізі де бейнеленген. Соңғы күндері

Құдайдың Өз халқына қарсы кегі жуық арада келетін жексенбілік заң тұсында Лаодикеялық Адвентизмді лоқсып шығарып тастаумен бейнеленеді. Сол межеде Оның Қазіргі Бабылға қарсы кегі де басталады.

Одан кейін ол мініп алып, үстінен билік жүргізетін Тирдің жезөкшесіне және аңға қатысты атқарушылық үкіммен жалғасатын Лаодикиялық адвентизмге тірілерге шығарылатын тергеуші үкім — әрбір аянның әсері жүзеге асатын соңғы күндердің пайғамбарлық тарихы. Әрбір аян сол екі пайғамбарлық кезеңге қолданылуға тиіс, өйткені соңғы жаңбырдың әдіснамасы — пайғамбарлық желі үстіне пайғамбарлық желіні қолдану. Сол екі тарихтың басында Иса жер тарихының соңғы ұрпағында өмір сүріп тұрғандардың дәл сол уақытта екендігін дәлелдейтін бір “белгіні” айқындап берді.

Бірінші кезең жүз қырық төрт мыңның мөрленуі 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталған кезде басталды. Мәсіх Лұқа жиырма бірде атап көрсеткен «белгі» дәл сол жолбелгі аясында орналастырылды.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Енді, бауырластар, Құдай біздің шам ұстаған адаммен бірге өз орнымызды алуымызды қалайды; біз жарық бар жерде, әрі Құдай кернейге анық үн берген жерде өз орнымызды алғымыз келеді. Біз де кернейге анық үн бергіміз келеді. Біз абыржуда болдық, күмәнда болдық, ал шіркеулер өлуге таяп қалды. Бірақ енді мұнда былай деп оқимыз: “Осыдан кейін мен көктен түсіп келе жатқан, зор билікке ие басқа бір періштені көрдім; жер оның даңқымен нұрланды. Сонда ол қатты дауыспен айқайлап былай деді: Ұлы Бабыл құлады, құлады, әрі жындардың тұрағына, әрбір арам рухтың мекеніне және әрбір арам әрі жеккөрінішті құстың қапасына айналды” [Аян 18:1, 2].»

«Ендеше, егер бізге көктен түскен нұрдың қандай да бір сәулесі келген кезде оны танып-білетін жағдайда болмасақ, сол хабар туралы қалайша бірдеңе біле аламыз? Ал егер біреудің Құдай Рухы тарапынан жіберілгеніне титтей де дәлеліміз болмаса, бірақ ол бізбен келісетін болса, онда бізге келген ең қараңғы алдауды да дәл сол сәтте қабылдап аламыз. Мәсіх: “Мен Әкемнің атымен келдім, бірақ сендер Мені қабылдамайсыңдар”, — деді [Жохан 5:43 қараңыз]. Міне, Миннеаполистегі жиналыстан бері осы жерде жүріп келе жатқан іс дәл осы. Өйткені Құдай Өз атымен сендердің ойларыңмен үйлеспейтін хабар жібереді, сондықтан [сендер:] ол Құдайдан келген хабар бола алмайды [деп қорытасыңдар]». Sermons and Talks, 1-том, 142.